

a. 801
ineunte.

legentes vestrae devotionis studium et meae oboedientiae occasionem. Adiunxi quoque epistolam¹ annuentem voluntati vestrae. Quam etiam quasi prologum anteposui opusculo nostro, rationemque evangelistae, qua necessitate compulsus evangelium scriberet, et cetera, quae in ea epistola legere potestis et agnoscere, quae necessaria esse videntur.

5

Fateor siquidem propemodum ante annos triginta² me voluntatem huius habere operis; sed quievit calamus meus, quia non fuit qui excitaret eum; donec vestra bona intentio illum revocavit ad studium scribendi.

Si quid dignum meo sudore elaboratum inveniatis, date gloriam Deo, qui dedit; vobisque mercedem sperate, qui impulistis torpens ingenium, ut mitteret manum in gazophilacium Christi, ut aliquid inde protulisset in solatio famularum suarum. Scio omni habenti esse dandum; item^a, qui habet desiderium discendi, dabitur ei gratia intellegendi. Sed sunt quidam, magis mordere aliorum dicta parati quam sua in publicum proferre³. Quorum dentes vitandi sunt, vel etiam parvi pendendi. Facile enim columbina caritas serpentinum non curat dentem. Saepe, unde caritas proficit, inde invidia labescit et lacteam dulcedinem nigro inficit veneno. Quos vestra parvi pendat prudentia; magis proficere studentes, quam curare invidentes.

Matth. 25, 29.

Obsecro, ut iubeatis, si dignum ducatis transcribere hanc partem, quam modo vobis direxi; et capitula singulis periochis cum numero adnotare; librorumque initia diligenter distinguere. Scriptamque citius remittite mihi; simul et eam partem, quam vobis anno transacto⁴ direxi; ut ordinetur per numeros et capitula et librorum initia et, si quid addendum sit in fine, ut impleatur. Cogitavi aliquid adhuc addere, quod vix in aliis invenitur opusculis.

Litteras vero, quas direxisti⁵ mihi, benigne suscepi; gratias Deo agens de exaltatione excellentissimi domini mei David⁶; et de prosperitate apostolici viri⁷; et de legatione honesta sanctae civitatis⁸, in qua salvator noster mundum suo sanguine redemere dignatus est, et gloria resurrectionis ascensionisque coronari et exaltari.

Vos vero, filiae carissimae, illius semper habete caritatem in corde, laudem in ore et opus in manibus. Praeparate vobis sedem inter sponsas eiusdem regis aeterni, ut dignetur vobis se ipsum ostendere, qui suis amatoribus se ipsum promisit ostendendum esse; in cuius visione beata est aeternitas et aeterna beatitudo. Meique memores estote inter sacras orationes vestras famularumque Christi, vobiscum Deo deservientium; ut benedictio domini nostri Iesu Christi me famulum suum proficere faciat in domo sua peccatorumque meorum mihi indulgentiam perdonare dignetur.

Florere vos faciat et vigere divina pietas in omni studio sanctitatis et sapientiae sensibus multo feliciter tempore, deus Dei filius Iesus Christus dominus noster, carissimae filiae.

^a) idem H.

1) ep. 213. 2) i. e. anno fere 771, cf. supra ep. 49 et de studio eius iam Eboraci ad evangelium Iohannis collato Vitam Alchv. c. 7 (SS. XV, 188). 3) Cf. supra p. 245: Sunt enim qui sibi laudem quaerunt ex alterius reprehensione; 335 n. 1. 4) anno 800. ante diem 19. Aprilis, v. ep. 195 supra p. 322. 5) Gisle. 6) de Carolo imperatore facto die 25. Dec. 800. 7) Leonis III papae. 8) Annales Laurissenses (SS. I, 188) 800: Eadem die (23. Dec.) Zacharias cum duobus monachis, uno de monte Oliveti, altero de Sancto Saba, de oriente reversus, Romam venit. Quos patriarcha Hierosolymitanus cum Zacharia ad regem misit. Qui benedictionis causa claves sepulchri dominici ac loci calvariae, claves etiam civitatis et montis cum vexillo detulerunt. Cf. supra p. 350 n. 1; Ann. Nord-humbr. 800 (SS. XIII, 156).

45